

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15C/212/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214215865
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4214215865.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v spore žalobcu: O.. H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, prechodne bytom P. XXX, Č., v konaní zastúpený advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátska kancelária so sídlom Klincova ul. 35, Bratislava, proti žalovanému: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, P., v konaní zastúpený advokátom JUDr. Jurajom Gavalecom, so sídlom Teodora Tekela 23, Trnava, o uverejnenie ospravedlnenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.08.2014 bola súdu doručená žaloba žalobcu, na základe ktorej sa voči žalovanému domáhal uverejnenia ospravedlnenia na tom skutkovom základe, že medzi žalobcom ako nájomcom a Rímskokatolíckou cirkvou, Trnavskou arcidiecézou, ako vlastníkom pozemkov došlo v roku 2013 k vzniku určitých nejasností ohľadom trvania nájmu nehnuteľností zapísaných Okresným úradom Komárno na LV č. XXX, k. ú. Kameničná, LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. P. a tieto sporné otázky platnosti/neplatnosti rieši Okresný súd Komárno. Medzi inými skutočnosťami Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza tvrdí, že žalobca mal porušovať zmluvné záväzky, keď predmet nájmu mal dať do podnájmu tretej osobe a to žalovanému bez jej predchádzajúceho súhlasu. Tieto tvrdenia žalovaného boli dokonca obsahom čestného prehlásenia zo dňa 07.11.2013 s nasledovným obsahom: „Q. T., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvale bytom T. XXX, XXX XX T., týmto na svoju česť prehlasujem, že od 08.04.2005 do 20.02.2012 som na základe ústnej dohody uzatvorenej s pánom O.. H. I. dňa 08.04.2005 užíval s jeho súhlasom v katastrálnom území P. pozemky parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX o výmere spolu 14,54 ha, ktoré mal pán O.. I. podľa mojich vedomostí prenajaté od Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza. Nájomné za vyššie uvedené užívanie bolo stanovené zo strany pána O.. H. I. vo výške 3.500,- Sk / ha, ktoré som hradil v podobe vyfakturovaných služieb za skutočnosti nevykonané práce, ktoré tvorili predmet fakturácie.“ Čestné prehlásenie bolo predložené v súdnom konaní právny zástupcom Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecézy v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 14C/88/2013. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný realizoval podanie, ktoré vychádzalo z nepravdivých tvrdení o údajnom postupe žalobcu, ktorým došlo k nerešpektovaniu prijatých zmluvných dojednaní. Ide o tvrdenia, ktoré boli vytvorené klamlivými, vymyslenými, urážlivými, ohováračskými a inak potupujúcimi a na cti utfhačskými slovnými a vetnými spojeniami, ktoré obsahujú nepravdy, priame klamstvá, polopravdy, vždy doplnené úvahami, domnienkami, výmyslami, žalovaného, ktoré však žalobcu poškodili na jeho občianskej cti. Žalovaný predložil Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecéze vymyslený príbeh pri ktorom tvrdí, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania a to v rozsahu, ktorý umožňuje ukončenie zmluvy so žalobcom. Žalovaný o svojich tvrdeniach nevie predložiť jediný reálny dôkaz a navyše sa javí, že zvolený postup má len

vybudovať pre žalovaného a ďalšie osoby neprimeranú výhodu. K uvedenému tvrdeniu vedie žalobcu ten stav, že po údajnom skončení nájomného vzťahu Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza so žalovaným uzatvorila nájomnú zmluvu, ktorou mu mala dať do nájmu časť pozemkov na užívanie, ku ktorým žalobca mal a má platnú zmluvu a na ktorých bola vysiatá tráva, a teda žalovaný si prisvojil porast na ornej pôde, ktorý bol vytvorený činnosťou iného. Príbeh opísaný žalovaným poškodzuje žalobcu a to jeho občiansku česť, ľudskú dôstojnosť a zasahuje do jeho súkromia a ide o protiprávne konanie porušujúce základné ľudské práva, ktorých ochrana je garantovaná Ústavou Slovenskej republiky. Žalobca listom zo dňa 09.02.2014 a 07.08.2014 vyzval žalovaného k poskytnutiu morálnej satisfakcie. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval. Žalovaným oznámené nepravdivé údaje o žalobcovi spôsobili ohrozenie a poškodenie vážnosti u obchodného partnera a u osôb, ktorý sa s úkonom označeným ako „Čestné prehlásenie“ zo dňa 07.11.2013 oboznámili. Nepravdivé tvrdenia boli spôsobilé žalobcovi spôsobiť aj iné vážne ujmy. Žalovaný úmyselným oznámením nepravdivých údajov sledoval jasný cieľ znevážiť, očierniť a škandalizovať žalobcu. Išlo o účelový postup smerujúci len k tomu, aby získal možnosť užívať pôdu a výsledky práce iného. Bez vyhotovenia „Čestného prehlásenia“ by podľa názoru žalobcu žalovaný nemal možnosť získať a užívať pozemky Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza. Žalobca náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nepožaduje a domáha sa ochrany svojich ústavných, základných ľudských práv a ochrany občianskej cti. Žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť poskytnúť morálnu satisfakciu formou písomného ospravedlnenia v nasledovnom znení: „Ospravedlnenie. V listine zo dňa 07.11.2013 označenej ako Čestné prehlásenie bolo uvedené tvrdenie, že od 08.04.2005 do 20.02.2012 som na základe ústnej dohody uzatvorenej s pánom O.. H. I. dňa 08.04.2005 užíval s jeho súhlasom v katastrálnom území P.Á. pozemky parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX o výmere spolu 14,54 ha, ktoré mal pán O.. I. podľa mojich vedomostí prenajaté od Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza. Nájomné za vyššie uvedené užívanie bolo stanovené zo strany pána O.. H. I. vo výške 3.500,- Sk / ha, ktoré som hradil v podobe vyfakturovaných služieb za skutočnosť nevykonané práce, ktoré tvorili predmet fakturácie. Ako osoba vydávajúca predmetné Čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013 oznamujem nepravdivosť všetkých vyššie uvedených informácií, lebo všetky opísané tvrdenia sú zavádzajúce a poškodzujúce občiansku česť pána O.. H. I., SHR P.. Ako osoba vydávajúca predmetné Čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013 preto čitateľov Čestného prehlásenia zo dňa 07.11.2013 žiadam, aby na uverejnené tvrdenia vo vzťahu k pánovi O.. H. I., SHR P., pre ich nepravdivosť neprihľadali a za neoprávnené uverejnenie nepravdivých tvrdení sa pánovi O.. H. I., SHR P. ospravedlňujem.“ Toto ospravedlnenie mal žalovaný doručiť žalobcovi, Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecéze a Okresnému súdu Komárno k sp. zn. 14C/88/2013. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov konania.

2. Žalobca k žalobe pripojil čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013, Oznam a výzvu zo dňa 09.02.2014, výzvu zo dňa 07.08.2014.

3. Na nariadenom pojednávaní zástupca žalobcu uviedol, že od doby, odkedy sa konalo posledné pojednávanie vo veci samej prebehlo viacero súdnych konaní, v ktorých bol žalobca úspešný, napr. 5Cb/81/2014. Následne prebiehalo viacero súdnych konaní ohľadne neplatnosti skončenia nájomného vzťahu, uplatnenia nároku náhrady škôd spôsobená tým, že žalobca nemohol užívať jednotlivé pozemky z dôvodu výpovede a to dokonca napriek tomu, že žalovaný si prisvojil výsledky jeho činnosti (obrábanie pôdy) bez akejkoľvek náhrady.

4. Na nariadenom pojednávaní dňa 15.05.2020 zástupca žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu sa pridrižiava podanej žaloby, žalovaný v minulosti realizoval čestné prehlásenie zo dňa 7.11.2013, ktoré obsahuje nepravdy, skutočnosť odtrhnuté od reality a toto čestné prehlásenie žalovaný vyhotovil účelovo pre súdne konanie, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/88/2013. Ide o postup, ktorým došlo k porušeniu osobnostných práv žalobcu, vymedzených článkom 19 Ústavy SR, § 11 a súvisiacich, OZ a preto navrhol, aby súd poskytol žalobcovi právnu ochranu a uložil žalovanému povinnosť poskytnúť morálnu satisfakciu formou ospravedlnenia v znení, ktoré sme uviedli v podanej žalobe.

5. Zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou z dôvodu, že i keby bolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalovaný v čestnom prehlásení klamal, tak nejde o taký zásah do práv žalobcu, že by bolo o nich potrebné rozhodnúť v občiansko-právnom konaní. Nedošlo by k nejakému vážnemu porušeniu práv. Pokiaľ bolo čestné prehlásenie použité v konaní označenom žalobcom 14C/88/2013, tak v podstate išlo iba o nahradenie výsluchu žalovaného, ktorý nebol ani potrebný. A pokiaľ by sa mali v občiansko-právnych konaniach zaoberať každým takýmto podaním, museli by sa

zaoberať takmer každým výsluchom svedka vykonanom v takýchto konaniach. Tvrdenie žalovaného, ktoré urobil v čestnom prehlásení je pravdivé, opak preukázaný nebol.

6. Zástupca žalobcu uviedol, že podľa vyjadrenia žalovaného nedošlo zo strany žalovaného k žiadnemu úkonu, ktorý mal znaky protiprávnosti, eventuálne zásahu do občianskej cti žalobcu a je nepravdivé tvrdenie žalovaného zľahčované a to až tak, že je bežné, aby svedkovia vo svojich svedeckých výpovediach klamali, nehovorili pravdu, a že vlastne nič sa nedeje a prečo by sa tým mali súdy zaoberať. V konkrétnom prípade žalovaný predložil túto listinu do súdneho konania, pričom vedel, že predkladá listinu s nepravdivými údajmi, ktoré boli následne použité v súdnych a iných konaniach v neprospech žalobcu. Ide o stav, ktorý v trestnom zákone je definovaný ako marenie spravodlivosti. Žalobca nemal záujem rozširovať okruh svojich otázok a preto o vážnom postupe žalovaného, ktorým mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty viacerých trestných činov, neinformoval orgány činné v trestnom konaní. Podal len prejednávajúcu žalobu a aj v tej sa domáha najnižšieho stupňa poskytnutia morálnej satisfakcie zadostučinenia a to len formou písomného ospravedlnenia. Žalobca napriek tomu, že mohol a toto právo má ešte stále, sa voči žalovanému nedomáha relutárnej satisfakcie a teda plnenia v peniazoch. Predmetné tvrdenia obsiahnuté v čestnom prehlásení žalobcu poškodili nielen ako podnikateľa, užívajúceho cudzí majetok, ale vyvolali u neho množiny kontrol daňových a iných orgánov, nakoľko tieto preverovali situáciu, že žalobca by tie isté pozemky mal prenajímať duplicitne a dokonca duplicitne za ne brať odplatu, ako tu tvrdí žalovaný. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno, žalobca tvrdil, že je na žalovanom, aby preukázal pravdivosť ním tvrdených skutočností, pričom žalobca je pripravený preukázať, čo mu došlo v iných konaniach, že pozemky, ktoré mal v nájme v inkriminovanej dobe obrábal on, eventuálne v súlade so zmluvou spoločnosti, v ktorých mal majoritný podiel, a teda, ktoré boli obhospodarované v súlade so zmluvou, uzatvorenou s Rímskokatolíckou cirkvou.

7. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že celé toto podanie je z toho dôvodu, že žalovaný ešte niekedy v júni 2013 najprv slovné, potom aj písomne čestným prehlásením prehlásil nepravdivé veci, že nejaké pozemky mu mal dať žalobca do nájmu. Žalobcovi, ale aj celej rodine to spôsobilo veľké morálne ublíženie na cti. Toto žalovaný využil vo svoj prospech, aby žalobca nezískal pozemky. Bolo to zo strany žalovaného vykonštruované, keď pán D. podal podnet na finančnú správu na preskúmanie, či duplicitne neprenajíma pozemky. Čestné prehlásenie zo strany žalovaného je účelové. Čo sa týka zdravotného stavu žalobcu, ten uviedol, že po roku 2013 mal zdravotné problémy. Vyvolávalo to v žalobcovi veľké emócie, ako môže niečo takéto človek, alebo ľudia využívať vo svoj prospech. Bol vypísaný na pol roka. Čo sa týka okolia žalobcu, je mu veľmi nepríjemné, keď ľudia okolo neho hovoria, že to je ten, čo sa súdi so žalovaným. Čo sa týka práce, žalobca zamestnával 60 ľudí, ale hlavne žalovaný bol ten, kto žalobcu udával všade, kde mohol, podrážal ho, napr. žalobca postavil nelegálne most, a žalovaný sa tam postavil so svojím autom, odfotil to a utekal s tým na obecný úrad. Čo sa týka súdneho konania sp. zn. 14C/88/2013 nechce nič iné, iba sa očistiť. Na otázku zástupcu žalobcu, aké emócie v ňom vyvolalo čestné prehlásenie, žalobca uviedol, že za celé svoje podnikanie môže žalovaný ďakovať žalobcovi. Žalobca si myslel, že nežije na tejto planéte, že akí sú títo ľudia, keď pre nich urobí človek dobre a otočia sa mu chrbtom. Zistil, že žalovaný si prisvojil úrodu, ktorú žalobca sial. Žalobca začal nedôverovať ľuďom, bol príliš dobrý ku svojmu okoliu a zistil, že žalovaný ho zákerne podrážal, kde chodil. Žalobca sa so žalovaným viackrát rozprával, a žalovaný nemal žiadne doklady a čestné prehlásenie bolo účelové. Na otázku zástupcu žalobcu, že aký vzťah má žalobca k zmluvným dojednaniám, žalobca uviedol, že zmluvné vzťahy sa uzatvárajú, aby sa dodržiavali a zákon mu káže, aby zmluvy dodržiaval. Na otázku zástupcu žalobcu, či bol žalobca okrem žalovaného inou osobou ako žalovaným označený ako osoba, ktorá si neplní zmluvné záväzky, žalobca uviedol, že doteraz nie. A keď toto niekto tvrdí, žalobca to vníma jednoducho ako klamstvo, vyvoláva to v ňom nespokojnosť. Na otázku zástupcu žalobcu, či vie opísať zdravotný stav, ktorý ho postihol koncom roka 2013, žalobca uviedol, že pociťoval pálenie na hrudníku, tlak na hrudi, musel ísť k lekárovi, zavolať kardiológa, mal pocit, ako by mal infarkt. Nevie spať, má úzkosť, nevie ako sa z depresie dostať. Aj rodina mu hovorí, aby navštívil psychológa alebo psychiatra. Nevie sa ovládať rečovo, nevie súvisle rozprávať. Na otázku zástupcu žalovaného, či mal spory s viacerými osobami, žalobca uviedol, že sa proti nemu obrátili viaceré osoby, pričom nechcel hovoriť ktoré. Ale žalovaný bol medzi nimi. V spore sp. zn. 14C/88/2014 žalobca namietal nepravdivosť čestného prehlásenia. Na otázku zástupcu žalovaného, či ľudia vedeli, že sa žalobca súdi so žalovaným uviedol, že so žalovaným mal pojednávanie, v ktorom si žalovaný prisvojil výnosy a o tomto vedelo celé okolie. Čestné prehlásenie bolo začiatkom toho, že mu cirkev vypovedala zmluvu. Na otázku zástupcu žalovaného, či čestné prehlásenie samo o sebe vyvolalo zhoršenie zdravotného stavu, žalobca uviedol, že áno, pretože nerozumel, ako ho mohol niekto takto napadnúť od chrbta. Prosil iba o to, mu žalovaný

napísal prepáč. Žalobca uviedol, že je na pokraji, cíti tlak v hrudi. O existencii čestného prehlásenia vedeli syn, dcéra, manželka a zamestnanci. Manželka od žalobcu a zamestnanci asi od žalovaného.

8. Svedok G. G., zamestnanec žalobcu na pojednávani dňa 17.07.2020 na otázku zástupcu žalobcu, či žalovaný užíval v období v roku 2005 - 2012 pozemky, ktoré vlastnila, mala v nájme akákoľvek spoločnosť, ktorých konateľom a predstaviteľom bol žalobca, svedok uviedol, že nie, neužíval časť týchto pozemkov. Na otázku zástupcu žalobcu, či v roku 2013, eventuálne v nasledujúcich obdobiach došlo k prejednávaniu tvrdení žalovaného o tom, že žalobca eventuálne spoločnosti, v ktorých je predstaviteľom, umožnili žalovanému užívanie časti pozemkov, svedok uviedol, že sa o tom rozprávalo, ale ako on vie, tak to užívala spoločnosť T. J.. J.. S.. Z.. (pozn. súdu: spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je žalobca, IČO spoločnosti: XX XXX XXX). Na otázku zástupcu žalobcu, kto po roku 2013 užíval predmetné nehnuteľnosti, ktoré mal žalobca, eventuálne ním riadené spoločnosti v nájme od Rímskokatolíckej cirkvi Trnavskej arcidiecézy, svedok uviedol, že spoločnosť T. J.. J.. S.. Z. mala pozemky v nájme dovtedy, kým ich nedostal žalovaný. Na otázku zástupcu žalobcu, či sa na pracovisku spoločnosti T. J.. J.. S.. Z. riešila otázka skončenia nájomného vzťahu medzi spoločnosťou T. J.. J.. S.. Z. a Rímskokatolíckou cirkvou, svedok uviedol, že to počuli od žalobcu, že žalovaný podal písomné oznámenie rímskokatolíckej cirkvi. Čo bolo obsahom, to povedať nevedel. Na otázku zástupcu žalobcu, či skutočnosť, že žalobca mal porušiť zmluvné vzťahy s Rímskokatolíckou cirkvou bolo zo strany zamestnancov nejakým spôsobom posudzované, či s tým prejavovali súhlas, svedok uviedol, že s tým nesúhlasili. Na otázku zástupcu žalobcu, či skončenie nájomného vzťahu zo strany Rímskokatolíckej cirkvi Trnavskej arcidiecézy malo nejaký vplyv na činnosť spoločnosti T. J.. J.. S.. Z. a to vo vzťahu k počtu zamestnancov, vo vzťahu k podnikateľskej činnosti - počtu ošápaných, svedok uviedol, že mali menej pozemkov, menej roboty, menej zárobkov, znížili sa hektáre a niektorí odišli pracovať do iných závodov. Ďalšie skutočnosti uviesť nevedel. Na otázku sudcu, či by sa vedel vyjadriť, ako žalobca pociťoval túto situáciu, svedok uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť a medzi robotníkmi sa hovorí, že čo robí žalovaný a čo bude s nimi.

9. Svedok O. E. I., syn žalobcu na pojednávani dňa 04.12.2020 uviedol, že žalovaný napísal čestné prehlásenie, ktoré nebolo pravdivé a kvôli tomu čestnému prehláseniu prebieha toto konanie. Na otázku zástupcu žalobcu, na základe akých úkonov užíval žalobca majetok rímskokatolíckej cirkvi, svedok uviedol, že zmluvy boli uzavreté s dcérskou spoločnosťou cirkvi, pričom pozemky potom, ako boli vrátené cirkvi, boli následne uzatvorené zmluvy so spoločnosťou T. J.. J.. S.. Z.. Na otázku zástupcu žalobcu, či a v akom rozsahu žalovaný užíval predmetné pozemky, eventuálne ich časť na svoje podnikanie, svedok uviedol, že v žiadnom rozsahu. Na otázku zástupcu žalobcu, či žalovaný vyhotovil listinu označenú ako Čestné vyhlásenie zo dňa 17.11.2013, svedok uviedol, že áno. Na otázku zástupcu žalobcu, či táto listina bola aj nejakým spôsobom použitá, svedok uviedol, že listina bola využitá tak, že bola poskytnutá prenajímateľovi pôd, s ktorými mal žalobca uzatvorenú zmluvu. Na otázku zástupcu žalobcu, či prenajímateľ následne vykonával nejaké úkony voči žalobcovi svedok uviedol, že áno, vypovedal zmluvy, ktoré boli uzatvorené a znemožnil tým podnikanie a celá podnikateľská činnosť, ktorá bola dovtedy vyvíjaná, prišla do krachu, ktorý sa prejavil tak, že 50-60 zamestnancov muselo byť prepustených, pretože to prehlásenie bolo dané prenajímateľovi. Vznikli finančné škody, museli sa predať zvieratá, ktoré nemali z čoho kŕmiť. Závažnejšie boli ale zdravotné problémy, ktoré z toho žalobca, malo to vplyv aj na jeho okolie, rodinu, aj svedkovu rodinu a zamestnancov, ktorí žiaľ museli prísť o zamestnanie. Na otázku zástupcu žalobcu, či by mohol bližšie opísať následky daného čestného vyhlásenia na osobu žalobcu a rodinný spoločenských život žalobcu a jeho rodiny, svedok uviedol, že nikdy nepočul z okolia tých ľudí, s ktorými sa stýkal nič zlé, ani na svoju rodinu, ani na žalobcu. Od tohto času sa na nich okolie pozerá inak, vidí to hlavne keď ide napríklad na poštu, do obchodu, má z toho ujmu, pretože človek keď niečo robí a príde niečo takéto, vzniká z toho ujma a toto poškodenie. Na otázku zástupcu žalobcu, či žalovaný vydaním predmetného čestného vyhlásenia získal nejaký majetkový či iný prospech, alebo to bolo len s cieľom zachraňovať pravdu, svedok uviedol, že mal z toho aj majetkový prospech. Na otázku žalovaného, aké zdravotné problémy vznikli svedkovi, svedok uviedol, že nebude sa k svojmu zdravotnému problému vyjadrovať, keďže ide o internú záležitosť, ale vyjadrí sa k tomu jedine v tom prípade, ak by nebol prítomný žalovaný. Na otázku sudcu, aké zdravotné problémy mal otec v súvislosti s čestným prehlásením, svedok uviedol, že kardiologické a prejavovali takým spôsobom, že bol v nemocnici, podstúpil chirurgický zákrok, mal aj psychické problémy. Bol smutný z toho čo sa stalo, trápilo ho to, bol z toho nervózny, nevedel sa z toho dostať. Je to nepravda, čo voči nemu žalovaný písal. Na otázku sudcu, či pred tým, ako bolo vydané to čestné vyhlásenie, mal žalobca nejaké zdravotné problémy, svedok uviedol, že žalobca prekonal infarkt, z ktorého sa však dostal a bol v poriadku, pričom

zdravotné komplikácie sa mu vrátili v čase, keď sa začali riešiť veci súvisiace s tým čestným prehlásením. Na otázku sudcu, či vie bližšie popísať, ako inak ich potom vnímalo okolie svedok uviedol, že po tomto incidente, keď prídete napríklad do obchodu, tak ľudia sklonia hlavu, nechcú mať s vami nič spoločné, pričom predtým to bolo tak, že sa s vami rozprávali, dali sa do reči. Uviedol že to vie opísať iba s poukazom na predchádzajúci príklad s tým, že aj na spoločenských akciách ľudia sa s ním nerozprávajú, idú si radšej sadnúť k inému stolu, bavia sa s niekým iným. Na otázku sudcu, či to bolo spôsobené tým čestným prehlásením, svedok uviedol, že áno. Správanie žalovaného sa potom úplne zmenilo aj voči svedkovi aj voči žalobcovi. Na otázku sudcu, či má svedok pocit, že žalovaný aktívnym konaním prispel k tomu, že sa verejnosť dozvedela o obsahu čestného prehlásenia, svedok uviedol, že určite áno. Na otázku sudcu, ako bol žalobca vnímaný pred čestným vyhlásením svedok uviedol, že bol vnímaný ako vážny človek. Žalobca podniká od roku 1993. Na otázku sudcu, či malo toto konanie žalovaného nejaký úmysel svedok uviedol, že áno. Prenajímateľ na základe tohto čestného vyhlásenia vypovedal zmluvu so žalobcom a uzatvoril ju so žalovaným.

10. Súd sa na pojednávaní dňa 04.12.2020 oboznámil s obsahom listinných dôkazov založených v spise ako aj pripojenými súdnymi spismi sp. zn. 14C/88/2014 ako aj sp. zn. 5Cb/81/2014, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise ako aj všetkými dôkazmi vykonanými v priebehu konania a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

11. Úkonom označeným ako Čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013 žalovaný prehlásil, že od 08.04.2005 do 20.02.2012 na základe ústnej dohody uzatvorenej so žalobcom užíval s jeho súhlasom v katastrálnom území P. pozemky parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX o výmere spolu 14,54 ha, ktoré mal žalobca podľa vedomostí žalovaného prenajaté od Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza. Nájomné za vyššie uvedené užívanie bolo stanovené zo strany žalobcu vo výške 3.500,- Sk / ha, ktoré žalovaný hradil v podobe vyfakturovaných služieb za skutočnosti nevykonané práce, ktoré tvorili predmet fakturácie. Žalobca listom zo dňa 09.02.2014 a 07.08.2014 vyzval žalovaného k poskytnutiu morálnej satisfakcie.

12. Právo na slobodu prejavu garantované článkom 26 Ústavy SR nie je absolútne, je totiž obmedzené tak, ako to predpokladá čl. 10 ods. 2 Dohovoru, právami na ochranu osobnosti v rozsahu vymedzenom v § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti treba vychádzať z požiadavky ich vyváženosti a proporcionality pri ich uplatňovaní, teda aby jednému právu nebola daná bezdôvodne prednosť pred právom druhým.

13. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

14. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

15. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadost'učinenie.

16. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

17. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

18. Medzi základné hodnoty ľudskej osobnosti nepochybne patria ľudská dôstojnosť a osobná česť. Práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti sú zaručené ústavou a ich ochrana Občianskym zákonníkom. Ľudská dôstojnosť je kategória, ktorá charakterizuje človeka ako ľudskú bytosť a patrí každému bez výnimky a rozdielu. Právo na ochranu ľudskej dôstojnosti zabezpečuje každému človeku život pri rešpektovaní určitej všeobecne uznávanej hranice slušnosti. Každý má rovnaké právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a na rovnakú ochranu pred jej ponížením. Na druhej strane česť je výrazom určitej úcty, uznania, ocenenia, vážnosti fyzickej osoby, ktorú požíva pre svoje správanie,

konanie a postoje u ostatných členov spoločnosti, a ktorá ovplyvňuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

19. Z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov vyplýva, že pre vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv je potrebná existencia protiprávneho zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby. Všetky podmienky musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť pôvodcu zásahu súdom uloženú povinnosť znášať. Zásah musí byť spôsobilý narušiť osobnú integritu fyzickej osoby, jej súkromného života, alebo znížiť hodnotu jej osobnosti, privodiť jej ujmu na cti, dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu.

20. V prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv spôsobeného uverejnením nepravdivých difamujúcich údajov dotýkajúcich sa dobrého mena, cti, vážnosti, dôstojnosti osoby vzniká v súlade s ustanovením § 13 Občianskeho zákonníka dotknutej osobe právo domáhať sa ochrany spôsobom a za podmienok z tohto ustanovenia vyplývajúcich.

21. Obsahom právnej úpravy ochrany osobnosti je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv, ktoré sú uvedené príkladom v § 11 Občianskeho zákonníka (nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv). Občiansky zákonník poskytuje túto ochranu len proti takým konaniam, ktoré sa dotýkajú osobnosti občana tým, že znižujú jeho dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou občianskoprávnej ochrany cti je to, aby bol zásah objektívne spôsobilý privodiť takú ujmu osobnosti občana. Za tejto podmienky chránia ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka občana najmä proti rozširovaniu nepravdivých tvrdení. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačnej povahy i zverejnením hodnotiacich posudkov o určitej osobe.

22. Samo uverejnenie nepravdivého údaja dotýkajúceho sa osobnosti fyzickej osoby zakladá spravidla neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti odôvodňujúci požiadavku na primerané zadostučinenie podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetom sporu v súdnej veci je žaloba o ochranu osobnosti, ktorú v zmysle ustanovení § 11 a 13 Občianskeho zákonníka uplatnil žalobca proti žalovanému, keď za neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu považoval Čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013, ktorým žalovaný žalobcovi spôsobil ohrozenie a poškodenie vážnosti u obchodného partnera a u osôb, ktoré sa s úkonom označeným ako čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013 oboznámili. Nepravdivé tvrdenia podľa názoru žalobcu sledovali jasný cieľ a to znevážiť, očierniť a škandalizovať žalobcu. Išlo o účelový postup smerujúci len k tomu, aby získal možnosť užívať pôdu a výsledky práce iného, pričom bez vyhotovenia Čestného prehlásenia by podľa názoru žalobcu žalovaný nemal možnosť získať a užívať pozemky Rímskokatolíckej cirkvi. K uvedenému tvrdeniu viedol žalobcu ten stav, že po údajnom skončení nájomného vzťahu so žalobcom Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza so žalovaným uzatvorila nájomnú zmluvu, ktorou mu mala dať do nájmu časť pozemkov na užívanie, ku ktorým žalobca mal a má platnú zmluvu a na ktorých bola vysiatá tráva. Žalobca ďalej tvrdil, že toto čestné prehlásenie žalovaný vyhotovil účelovo pre súdne konanie, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/88/2013. V konkrétnom prípade žalovaný predložil túto listinu do súdneho konania, pričom vedel, že predkladá listinu s nepravdivými údajmi, ktoré boli následne použité v súdnych a iných konaniach v neprospech žalobcu.

23. Súd po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 14C/88/2014 dospel k záveru, že z uvedeného spisu nevyplývalo, že na základe Čestného prehlásenia zo dňa 07.11.2013 došlo k zisku neprimeranej výhody žalovaného oproti žalobcovi. V konaní sp. zn. 14C/88/2014 sa žalobca ako samostatne hospodáriaci roľník domáhal proti Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecéze určenia, že nájomný vzťah založený zmluvou o nájme zo dňa 19.09.2008 v znení dodatku nezanikol ku dňu 02.11.2013 a stále trvá. Odvolací súd v tomto konaní rozsudkom č. k. 25Co/352/2016-519 zo dňa 31.05.2017 potvrdil zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie a v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ sa účastníci zmluvy na cene nájmu za hospodársky rok v období od 01.10.2013 do 01.10.2018 nedohodli do 01.11.2013, nastala rozvázovacia podmienka, na ktorú účastníci nájomnej zmluvy viazali zánik práv a povinnosti z nej, v dôsledku čoho nájomná zmluva zanikla k 02.11.2013. Žalobca v konaní sp. zn. 15C/212/2014 uviedol, že žalovaný predložil

Rímskokatolíckej cirkvi vymyslený príbeh, pri ktorom tvrdí, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania, a to v rozsahu, ktorý umožňuje ukončenie zmluvy so žalobcom. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 14C/88/2014 však vyplynulo, že k ukončeniu nájomnej zmluvy nedošlo v dôsledku toho, že by sa žalobca dopustil protiprávneho konania, ale v dôsledku toho, že sa účastníci zmluvy (t. j. žalobca a Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza) na cene nájmu za hospodársky rok v období od 01.10.2013 do 01.10.2018 nedohodli do 01.11.2013 a preto k 02.11.2013 nastala rozvázovacia podmienka, na ktorú účastníci nájomnej zmluvy viazali zánik práv a povinností z nej.

24. Žalobca namietal, že nepravdivé tvrdenia sledovali jasný cieľ a to znevažiť, očierniť a škandalizovať žalobcu, pričom išlo o účelový postup smerujúci len k tomu, aby získal možnosť užívať pôdu a výsledky práce iného, pričom bez vyhotovenia Čestného prehlásenia by podľa názoru žalobcu žalovaný nemal možnosť získať a užívať pozemky Rímskokatolíckej cirkvi. K uvedenému tvrdeniu viedol žalobcu ten stav, že po údajnom skončení nájomného vzťahu Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza so žalovaným uzatvorila nájomnú zmluvu, ktorou mu mala dať do nájmu časť pozemkov na užívanie. Súd tvrdenie žalobcu, že išlo o účelový postup žalovaného smerujúci len k tomu, aby získal možnosť užívať pôdu a výsledky práce iného, nemal za preukázané. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, na základe čestného prehlásenia zo dňa 07.11.2013 uprednostnila pri výbere nájomcu žalovaného. Uvedené súd opiera aj o skutočnosť, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/88/2014 k ukončeniu nájomnej zmluvy nedošlo v dôsledku toho, že by sa žalobca dopustil protiprávneho konania, ale v dôsledku toho, že sa účastníci zmluvy (t. j. žalobca a Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza,) na cene nájmu nedohodli do 01.11.2013, pričom ako bolo uvedené v právoplatnom rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 25Co/352/2016-519 zo dňa 31.05.2017, pokiaľ žalobca súhlasil s navrhovanou úpravou nájomného od 01.10.2013, nič mu nebránilo tento súhlas žalovanému (Rímskokatolíckej cirkvi) oznámiť, prípadne zaplatiť nájomné v novej výške. Z uvedeného vyplýva, že konaním žalobcu vo vzťahu k Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecéze, došlo k ukončeniu nájomnej zmluvy zo dňa 19.09.2008, pričom z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 14C/88/2014 a ani z pripojených dôkazov založených v spise sp. zn. 15C/212/2014 nevyplývalo tvrdenie žalobcu, že bez vyhotovenia Čestného prehlásenia by žalovaný nemal možnosť získať a užívať pozemky Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecézy, keďže ku 02.11.2013 nájomný vzťah medzi žalobcom a Rímskokatolíckou cirkvou, Trnavskou arcidiecézou zanikol. Rovnako je potrebné poznamenať, že čestné prehlásenie bolo žalovaným datované dňa 07.11.2013, pričom k ukončeniu nájomnej zmluvy došlo ku dňu 02.11.2013.

25. Žalobca poukázal aj na to, že vo viacerých súdnych konaniach bol žalobca úspešný, napr. 5Cb/81/2014. V tomto smere súd poznamenáva, že v konaní sp. zn. 5Cb/81/2014 sa žalovaný v postavení žalobcu domáhal voči spoločnosti T. J.. J.. S.. Z., v postavení žalovaného zaplata sumy 4.032,- eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalobca pre žalovaného vykonal práce - orbu 48 ha pôdy v zimných mesiacoch v roku 2013 (konkrétne v januári 2013). Z uvedeného spisu mal súd za preukázané, že predmet konania vedeného pod sp. zn. 5Cb/81/2014 nesúvisí s konaním sp. zn. 15C/212/2014, keďže obdobím uvádzaným v čestnom prehlásení zo dňa 07.11.2013 je obdobie od 08.04.2005 do 20.02.2012, v ktorom mal žalovaný (Q. T.) na základe ústnej dohody uzatvorenej s O., I. dňa 08.04.2005 užívať predmetné nehnuteľnosti, pričom sporným obdobím v konaní sp. zn. 5Cb/81/2014 bolo obdobie januára 2013, konkrétne 6 dní v tomto mesiaci, ktoré obdobia podľa názoru súdu spolu nijako nesúvisia.

26. V konaní žalobca preukazoval skutočnosť, že konanie žalovaného poškodilo žalobcu a to jeho občiansku česť, ľudskú dôstojnosť a zasahuje do jeho súkromia predovšetkým svojou výpoveďou a ako aj výpoveďou svedkov. Žalobca na otázku zástupcu žalovaného, či ľudia ako vedeli, že sa žalobca súdi so žalovaným uviedol, že so žalovaným mal pojednávanie, v ktorom si žalovaný prisvojil výnosy a o tomto vedelo celé okolie. Čestné prehlásenie bolo začiatkom toho, že mu cirkev vypovedala zmluvu. Svedok G. G., zamestnanec žalobcu však na otázku zástupcu žalobcu, či sa na pracovisku riešila otázka skončenia nájomného vzťahu medzi T. J.. J.. S.. Z.. a Rímskokatolíckou cirkvou, uviedol, že to počuli od žalobcu, že žalovaný podal písomné oznámenie rímskokatolíckej cirkvi. Čo bolo obsahom, to povedať nevedel. Ďalej svedok O. E. I., syn žalobcu uviedol, že Čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013 bolo poskytnuté prenajímateľovi pôd, s ktorými mal žalobca uzatvorenú zmluvu, pričom tento následne vypovedal žalobcovi zmluvy, ktoré boli uzatvorené a znemožnil tým podnikanie žalobcu a celá podnikateľská činnosť, ktorá bola dovtedy vyvíjaná, prišla do krachu, ktorý sa prejavil tak, že 50-60 zamestnancov muselo byť prepustených, pretože to čestné prehlásenie bolo dané prenajímateľovi. Vznikli finančné

škody, museli sa predať zvieratá, ktoré nemali z čoho kŕmiť. Závažnejšie boli ale zdravotné problémy, ktoré z toho žalobca mal, malo to vplyv aj na jeho okolie, rodinu, aj svedkovu rodinu a zamestnancov, ktorí žiaľ museli prísť o zamestnanie. Na otázku zástupcu žalobcu, či by mohol bližšie opísať následky daného čestného vyhlásenia na osobu žalobcu a rodinný spoločenský život žalobcu, a rodiny, svedok uviedol, že nikdy nepočul z okolia tých ľudí, s ktorými sa stýkal nič zlé, ani na svoju rodinu, ani na žalobcu. Od tohto času sa na nich okolie pozerá inak.

27. Z takto vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané tvrdenia žalobcu, že konanie žalovaného poškodilo žalobcu a to jeho občiansku česť, ľudskú dôstojnosť a zasahuje do jeho súkromia. V konaní bolo svedeckou výpoveďou zamestnanca žalobcu zistené, že o skončení nájomného vzťahu medzi T. J.. J.. S.. Z.. a Rímskokatolíckou cirkvou, Trnavskou arcidiecézou, a o tom, že žalovaný podal písomné oznámenie Rímskokatolíckej cirkvi, počuli od žalobcu, pričom obsah čestného prehlásenia im známy nebol. Z uvedeného preto súd nemal za preukázané, že žalovaný by svojim konaním poškodzoval žalobcu medzi jeho zamestnancami, keďže, ako vyplynulo z výsluchu svedka, bol to žalobca, kto svojim zamestnancom oznámil, že žalovaný podal Čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013. Rovnako tak z obsahu svedeckej výpovede syna žalobcu vyplynulo, že Čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013 bolo poskytnuté prenajímateľovi pôd (Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecéze), s ktorými mal žalobca uzatvorenú zmluvu, pričom tento následne vypovedal žalobcovi zmluvy, pretože to čestné prehlásenie bolo dané prenajímateľovi a znemožnil tým podnikanie žalobcu a celá podnikateľská činnosť prišla do krachu a vznikli finančné škody. V konaní však z pripojeného spisu sp. zn. 14C/88/2014 vyplynulo, že k ukončeniu nájomnej zmluvy ku dňu 02.11.2013 nedošlo v dôsledku predloženého Čestného prehlásenia zo dňa 07.11.2013, ale v dôsledku toho, že sa účastníci zmluvy (t. j. žalobca a Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza) na cene nájmu nedohodli do 01.11.2013. V konaní podľa názoru súdu nebolo preukázané, že konaním žalovaného, a to konkrétne čestným prehlásením zo dňa 07.11.2013 došlo k ukončeniu zmluvy so žalobcom. Rovnako tak vykonaného dokazovania nevyplývalo, že práve čestné prehlásenie spôsobilo ohrozenie a poškodenie vážnosti žalobcu u obchodného partnera a u osôb, ktorý sa s úkonom označeným ako Čestné prehlásenie zo dňa 07.11.2013 oboznámili. V konaní rovnako nebolo preukázané, že Čestné prehlásenie predstavovalo účelový postup, bez vyhotovenia ktorého by žalovaný nemal možnosť získať a užívať pozemky Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza. V konaní rovnako tak nebolo preukázané, že čestné prehlásenie bolo použité v súdnych a iných konaniach v neprospech žalobcu.

28. Pre vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv je potrebná existencia protiprávneho zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby. Všetky podmienky musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť pôvodcu zásahu súdom uloženú povinnosť znášať. Zásah musí byť spôsobilý narušiť osobnú integritu fyzickej osoby, jej súkromného života, alebo znížiť hodnotu jej osobnosti, privodiť jej ujmu na cti, dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Súd v tomto konaní zásah zo strany žalovaného s poukazom na vyššie uvedené zistenia do osobnostných práv žalobcu preukázaný nemal a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP postupom podľa § 262 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v konaní plne úspešnou stranou sporu a preto mu súd proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.